

Sygn. akt IV CSK 66/17

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa P.K.
przeciwko L.S. i Gminie S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 września 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego L.S.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 15 września 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwany wykonawca wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania wskazał na występujące na tle tej sprawy w jego ocenie istotne zagadnienie prawne. Ma ono sprowadzać się do tego, czy należy się kara umowna za zwłokę w wykonaniu umowy, gdy istniejąca przeszkoda w wykonaniu umowy w terminie nie miała wpływu na okres opóźnienia. Na tle stanu

faktycznego tej sprawy rzeczywiście podwykonawca nie mógłby zakończyć pracy, jednak do czasu usunięcia tej przeszkody wykonane przez niego prace nie osiągnęły takiego stanu, że ta przeszkoda miałaby mu przeszkadzać - prace były mniej zaawansowane i na ich etapie ta przeszkoda nie miała znaczenia. Choć tak ujęte zagadnienie prawne jest interesujące, to jednak nie uzasadnia przyjęcia skargi do rozpoznania, ponieważ nie występuje na tle tej sprawy. Trzeba bowiem przypomnieć, że w postępowaniu kasacyjnym Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi dokonanymi przez Sąd II instancji - nie podlegają one kontroli w toku postępowania kasacyjnego. Tymczasem Sąd II instancji ustalił, że ta przeszkoda jednak przeszkadzała w ukończeniu przez podwykonawcę prac w terminie - założenie sformułowanego w skardze kasacyjnej zagadnienia prawnego zostało zatem dokonane na gruncie stanu faktycznego innego od wiążąco ustalonego w tej sprawie. Stąd nawet ewentualne rozstrzygnięcie tego zagadnienia nie miałoby znaczenia dla rozstrzygnięcia tej sprawy.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

jw